

но чете ся като Т ако подирѣ му елѣдва гласнѣ или *h* безгласенѣ, Н. Пр. *grand'esprit* (грант'еспри) и ако 2 *dd* сѣ на едно мѣсто и двѣ-тѣ ся чуять.

f чете ся като блѣг. *v* въ рѣчь *neuf*; и ако подирѣ него рѣчь-та начина отъ гласнѣ или *h* безгласенѣ; Н. Пр. *neuf et demi* (нѣовѣ е дми), *neuf aunes* (нѣов онѣ).

g прѣдѣ *e* и *i* чете ся като нашето ж, Н. Пр. *gérôme* (жеромѣ). А кога е прѣдѣ *a* о и произнося ся като наше-то *g*, напр. *gâter*; ако подирѣ *g* то има *n* чете ся като *нь*, напр. *régne* (рень).

h въ повече-то рѣчи не ся чете: *l'habit*, *l'honneur*; а малко нѣщо ся чува гласа му въ рѣчи-ты: *hableur*, *hache*, *hair*.

j чете ся като блѣгарско-то ж, *jamais* (жамѣ).

k чете ся като блѣгарско-то *k*.

l, не ся чува гласа му съвсѣмѣ въ рѣчи-ты: *sourcil*, *file* (фнсь).

m чете ся като наше-то *m*, Н. Пр. *damper*, *automne*.

n чете ся като блѣг. *n*.

r не ся чува гласа му кога е въ ерѣдѣ.